

LISKO-
KUNINGAS

Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi (Matt.10:26)

3. painos

Copyright © Viherhiukkanen Oy 2024
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

© 2024 Hän Joka Uneksii

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8368-9

LISKO- KUNINGAS

Hän Joka Uneksii

“A man searching for paradise lost can seem a fool to those who never sought the other world.”

James Douglas Morrison

SISÄLLYS

Apinat	6
Harhaopin aakkoset	8
Elikö Jeesus, vai onko Jeesus vain pelkkä myytti?	13
Ovatko kristityt hyviä ihmisiä?	16
Tehtäväni on häiritä tahdonvapautta	18
Pari varoituksen sanaa	27
Lause ”Ja maa oli tyhjä ja autio” on käännösvirhe hebreasta	30
Lilith ei suostunut Aatamin panopuuksi	32
Syntiinlankeemus on lavastus	34
Ihmisten tyttöä peitanneet vartijat	41
Herra tuhosi Baabelin tornin ihmisten keskinäisen yhteistyön vuoksi	45
Kunnon mies Nooa oli pojanpoikansa kironnut kostonhimoinen juoppo	46
Herra ei koetellut Aabrahamin uskon lujuutta, vaan ahneuden määrää	49
Jaakob ja Herra pettivät yhdessä	55
Unien kuningas	59
Valitut eivät olleet Egyptissä orjia, vaan työtä vieroksuvia siipiveikkoja	62
Herra kidutti valittuja Siinain autiomaassa	68
Lahjonta, käskyt, pelko. kuuliaisuus sekä väkivalta synnyttivät uuden uskonnon	73
Herra Demoni kirosi valittunsa	79
Luvatun maan iki-ihanat massateurastukset	81
Daavid oli väkivaltainen ja puolihullu huoripukki	84
Job oli itseään muita parempana pitävä pikku paskiainen	88
Haureus, viini ja rypälemehu vievät järjen	92
Pahan suudelma	98
Ovatko Jahve Demoni ja Saatana ovat yhtä pahoja	105
Jeesus ei ollut Vanhan testamentin profeettojen ennustama messias	108
Betlehem - kootut valheet	115
Betlehemin matka on mahdottomuus	116
Kaiku profettana	118
Neitseestä navan kautta siitetty	120
Satu taivaallisesta sotilasparaatista	121
Eksyneet Itämaan tietäjät	121
Verikekkerit Raamasta Betlehemiin	123
Yhtä aikaa pakomatalla Egyptiin ja Jerusalemin temppelissä	124
Väärä aika, väärä paikka	127
Kristittyjen valheen motiivit	128
Raamatun valheetkin on totta	135
Kuinka sielu myydään	140
Pätevät todisteet	143
Seurustelusääntöjen rikkoja	147
Jumalauta täällä ei pilkata Jumalaa, eikä uskonnollista eliittiä	157
Kyykäärmeitten sikiöt	159
Loinen kansojen ruumiissa	162
Kiusaatko sinäkin itse itseäsi?	166
Autuaat sadomasokistit	169
Syvydestä uikuttava masokisti	176
Millä te mittaatte, sillä teille mitataan	184
Elämän pyörä ja karma	187
Desinfiointijono	197
Valerakastajat	199

Rakkauden psykologia	202
Itserakkaus on syntiä	207
Käsityskyvyttömät	215
Maailma on pahan vallassa	220
Hurskasta toiveajattelua	222
Pelikorttitalo luhistuu	227
Pahan psykologia	232
Paha Pyhä henki	240
Silminnäkiä	243
Läpimädat hedelmät	246
Epäinhimillinen viisaus	248
Kristitty kaksoismurhaaja	252
Tunnistamaton valoilmiö	256
Jumalan kauhu	261
Valkeaksi kalkitut haudat	266
Meteliruton isä	268
Minun evankeliumini	273
Suolalla höystetty puhe	275
Nainen on syyllinen	277
Pelon pyhäkkö	282
Homot hirteen	291
Pelastuksen aakkoset	294
Pelko, käden päälle pano vai kasteko pelastaa	294
Syntipukki se on, joka minut pelastaa	295
Voisiko usko sittenkin pelastaa	299
Syömällä on mukava pelastua	302
Marttyyrit pelastuvat varmasti	303
Myös ennalta äärätyt ainakin pelastuvat	306
Ehkä ehtoollinen pelastaa	308
Perisyynnin mestauspölkky	311
Munaton kirkkoisä	315
Henkinen terrori ja älyllinen rappio	317
Lasihelmipeli	324
Moraalittomat kristityt	327
Paholaisen pyydykset	335
Kristityille ja juutalaisille tarjottu rotanmyrkky	336
Saatanalliset säkeet	342
Mestarin harhaoppi	353
Minttujäätelöpakkaus	364
Täydellinen antautuminen	372
Let's go lehmät navetta palaa	390
Psykologiset puolustusmekanismit	392
Puutteellinen pentuaikainen sosiaalistuminen	399
Väkivallan alkuperä	403
Kuparikäärme	407
Liskokuningas	413
Strange Days have found us	419
Old Rover	431
Kaunis unelma	432
Lähdeluettelo	437

APINAT

Toshogu-pyhäkössä sijaitsevan puuveistoksen kolme viisasta apinaa (Mizaru, Kikazaru ja Iwazaru) alkuperäinen opetus on ”älä kuuntele sitä mikä johdattaa sinut tekemään jotain väärää”, ”älä pidä huonoa käytöstä luonnollisena” ja ”älä puhu pahaa muista ilman syytä”. Ohjetta on yksinkertaistettu nykyihmisille näppärästi niin, että sen on selitetty tarkoittavan: ”älä näe pahuutta, älä kuule pahuutta, älä puhu pahaa”.

Itse asiassa apinoita on neljä, mutta neljäs eli Shizaru on useimmiten unohdettu ryhmästä. Ehkä häveliäisyssyistä, sillä se peittelee kourillaan nivusiaan tai takapuoltaan. Neljäs apina symboloi elämänohjetta: älä tee pahaa, ennen kaikkea häpeä seksuaalisuuttasi!

Apina, joka peittää käsillään takapuoltaan tai nivusiaan, ei siis suostu tekemään pahaa, häpeämään seksuaalisuuttaan. Pahan tekemisen yhdistäminen sukupuolielimiin on viittaus seksuaalienergian vääristymisestä seuraavaan tuhoavaan käyttäytymiseen, väkivaltaan, apinayksilön varhaislapsuudessaan kokemaan psyykkiseen ja/tai fyysiseen väkivaltaan. Sukupuolielinten tai seksuaalisuuden esittäminen pahan tai pahan tekemisen symbolina, kertoo yhteiskunnassa riehuvasta rakkausrutosta - yleisestä ja yhtäläisestä rakkaudettomuudesta!

Hallitsemattoman kulovalkean tavoin kautta koko yhteiskunnan aina alitajuntaasi myöten kiirii moraalinvartijoiden siveysopillinen viesti: Sinä hävytön - häpeä alastomuuttasi ja äläkä missään tapauksessa ainakaan nauti sukupuolielintesi hipelöimisestä! Sinä saastainen synnintekijä!

Kautta aikain yksilö, joka ei ole suostunut sisäistämään, apinoimaan lauman enemmistön vihaan, pelkoon ja uhkailuun sekä muiden alistamiseen nojaavaa käytöstä, on pyritty polttopöytämerkittämään - seivästämään häpeän paaluun! Tämä vähä-älyinen, ajattelemaan kykenemätön lauma on tyydyttyessään itse tukahduttamaansa omaa sukupuoliviettiään pyrkinyt ”jumalallisilla” käskyillä ja kielloilla murskaamaan ”epäsovinnaisesti” käyttäytyvät kanssaihmiset niillä aivan samoilla ”jumalalliselta auktoriteetilta” saamallaan käskyillä ja kielloilla, joilla he ovat myrkyttäneet, sokeuttaneet, kuurouttaneet, mykistäneet ja vaijantaneet ensin itsensä. Johan Jesaja kertoo kirjassaan ”hyväsydämisen” Jahve Herra kehottaneen häntä sanomaan ymmärtämättömälle kansalle:

Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.' Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään (Jes.6:9)

On aivan ilmeistä, että homo sapiens ei käytä aivojaan älylliseen pohdiskeluun, saati olemassaolonsa arvoituksen ratkaisemiseen, vaan lähes poikkeuksetta valitsee aina helpoimman vaihtoehdon, mieleensä nopeimmin juolahtavan ”päähänpiston”, joka yleensä vielä on omalta kohdalta kaikkein miellyttävin - hauskanaiheuttaja! He ovat kuin Platonin jo yli 2500 vuotta sitten Valtion kirjansa VII alussa esittämän luolamies vertauksen, jossa:

joukko ihmisiä, jotka elävät jonkinlaisessa maanalaisessa luolamaisessa olinpaikassa, josta johtaa ulkomaailmaan koko luolan levyinen pitkä käytävä. Täällä he ovat olleet lapsesta asti, jaloistaan ja kaulastaan samaan paikkaan kytkettyinä. He pystyvät katsomaan vain sisäänpäin, koska kahle estää heitä kääntämästä päätään. Ylempänä ja kauempana heidän selkänsä takana palaa tuli, ja sen ja vankien välissä kulkee samoin ylempänä poikkitie. Sitä pitkin on rakennettu matala muuri, aivan kuin nukketeatterin suojus, jonka ylitse sen

takana olevat esiintyjät näyttävät temppujaan. Kuvittele sitten, että tämän muurin takana kanniskellaan kaikenlaisia esineitä, jotka näkyvät muurin yli, myös ihmisten ja eläinten kuvia, kivistä, puista ja niin edelleen. Ja jotkut näistä kantajista arvatenkin puhelevat jotakin, toiset ovat vaiti.

Ovatko he ensinnäkään voineet nähdä itsestään ja toisistaan mitään muuta kuin ne varjot, jotka heittäytyvät tulen valossa vastapäiselle luolan seinälle? Entä jos he voisivat keskustella keskenään, eivätkö he luulisi puhuvansa juuri noista ohi kannetuista esineistä, vaikka puhuvatkin vain siitä mitä ovat nähneet, niiden varjoista. Ja jos kaiku vastaisi vankilan vastakkaiselta seinämältä aina kun joku ohi kulkevista ihmisistä sanoo jotakin, eivätkö he luulisi tuon äänen tulevan heidän editseen kulkevasta varjosta. Kaiken kaikkiaan nämä vangit pitäisivät siis totuutena vain noiden keinotekoisten esineiden varjoja.

Ja kun yksi vangeista viedään vastaan pyristellen väkipakolla ulos luolasta valoon ja kun hänen silmänsä ovat tottuneet valoon niin:

etkö usko, että kun hän muistelee entistä olinpaikkaansa, siellä vallinnutta viisautta ja entisiä vankitovereitaan, hän onnittelee itseään tämän muutoksen johdosta ja säälittelee tovereitaan. Vangeillahan oli luolassa tapana antaa kunniaa, kiitosta ja palkintoja sille, joka havaitsi tarkimmin kulloinkin ohi vaeltavat varjot, muisti parhaiten, minkälaiset varjot yleensä edelsivät tai seurasivat niitä tai esiintyivät samanaikaisesti, ja pystyi tällä perusteella taitavimmin ennustamaan mitä oli tulossa. Luuletko nyt, että tämä miehemme himoitsee näitä palkintoja ja kadehtii niitä, jotka nauttivat kunniaa ja arvonantoa?

Onkin perin outoa, että kukaan ei ole koskaan kiinnittänyt huomiota Platonin Jeesuksen kohtaloa koskeviin oraakkelimaisiin sanoihin:

*Ja ajattele tätäkin; jos hän laskeutuisi jälleen alas ja asettuisi entiselle paikalleen, eikö tämä äkillinen siirtyminen auringonpaisteesta takaisin saisi hänet näkemään pelkkää pimeää. Ja jos hän näin sokaistuneena, ennen kuin hänen silmänsä ovat palautuneet ennalleen, pitäisi ruveta kilpailemaan noiden koko ikänsä vankina olleiden kanssa siitä, kuka parhaiten erottaa ohikulkevat varjot, eikö hän joutuisi naurunalaiseksi. Eivätkö muut silloin sanoisi, että hän on käymällä ylhäällä tarvellyt silmänsä ja ettei kannata yrittääkään nousta ylemmä. **Ja jos joku yrittää vapautta heidät ja viedä heidät ylös, eivätkö he surmaisi häntä, jos vain saisivat käsiinsä?***

Vaikuttaakin erehdyttävästi aivan sille, kuin homo sapiensin älykkyysosamäärä ei käytännössä yltäisi edes hänen oman ruumiinlämpötilansa tasalle! Hän on itse kahlinnut itsensä!

HARHAOPIN AAKKOSET

Kristittyjen, juutalaisten sekä muslimien ainoa todiste siitä, että Herra, Jahve/Allah on Jumala, on tämän öykkärimäisesti käyttäytyvän Kaikkietävän Kaikkivaltiaan oma sana. Mitään muita todistuskappaleita uskovaisilla ei Jahven jumaluudesta ole olemassa ja tähän omasanalliseen ilmoitukseen luotetaan ja on luotettu sokeasti tuhansia vuosia. Herrahan ei voi missään nimessä valehdella, saati mitenkään pettää, koska Herra on absoluuttinen hyvyys. Herra on kaiken kukkuraksi rakkaus, vaikka tästä rakkaudesta ei Vanhassa testamentissa tai Koraanissa, kuten ei yhdessäkään muussa pyhässä kirjoituksessa ole ainoatakaan käytännön esimerkkiä. Vailla esimerkillisiä tekoja rakkaudesta on kyllä helppo luritella kuulijalle mitä tahansa pajunköyttä kuten nigerialaiskirjeet osoittavat!

Tämä kirjanen tuo kirkkaaseen päivänvaloon kirjauskontojen jumalanaan pitämän, jumalaksi naamioituneen, pimeydessä viihtyvän, kirjassessa muun muassa Jahve Herraksi sekä Kuivan Autiomaan Tappajademoniksi nimetyn Liskokuninkaan! Kirjanen myös valaisee yksityiskohtaisesti tämän Tappajademonin tyhjiin valheellisiin sanoihin, pelkoon, uhkailuun ja lahjontaan sekä rakkaudelle vihamielisiin tekoihin, kaksinaismoraaliin nojaavan propagandan - kristinopin. Ja kristinopin ”ilosanoman” kautta sukelletaan maapallon kaikkien uskonnollisten liikkeiden pimeään ytimeen. Tässä kirjassessa ei Raamatusta, eikä muistakaan ”pyhiä” kirjoituksia tulkita kullekin kulloinkin sopivimmalla tavalla, eikä Raamatusta, eikä muistakaan ”pyhistä” kirjoituksista lainata asiayhteydestä irrotettuja yksittäisiä lauseita, lauseenpätkiä, sanaa sieltä, toista täältä. Myöskään ei ”sopivasti unohdeta” niitä Raamatun sisältämiä lauseita ja sanoja, jotka eivät sovi kirveelläkään esimerkiksi itse kristinoppiin tai Jeesukseen ja hänen käytökseensä! ”Pyhä Sana” ei tässä kirjassessa saa itse ”kertoa”, miten kulloinkin mikäkin sanan tulee ymmärtää, mikä on kulloinkin sanan oikea tulkinta!

Esimerkiksi Jeesuksen sanat väännettiin varhaiskristittyjen toimesta väkisin irti asiayhteyksistään, niitä vääristeltiin karkeasti, saati että niitä olisi ymmärretty, saati edes haluttu ymmärtää. Alusta saakka kuulijat vangittiin ensimmäisten kristittyjen toimesta pelastusanomalla, lipevillä lupauksilla pelastuksesta, taivaallisesta palkinnosta sekä pelolla, kadotuksen uhalla. Uskosta, tyhjiä sanoja taottiin ensimmäisten vuosisatojen aikana avain tai vaaseen ja miekat pakanoiden sekä harhaoppisten teurastamiseen. Kristittyjen kansanjoukoille ”*tarpeeksi monta kertaa toistama riittävän suuri vale*” lävistikin lopulta kuin partaveitsen tappavan terävä miekka koko yhteiskunnan.

Mutta ensin pari varoituksen sanaa ennen perehtymistäsi Raamatun ja sen tulkitsijoiden, sekä joka ikisen maanpäällisen uskonnollisen liikkeen tai lahkon teksteistä löytyvään todistusaineistoon, ”*tarpeeksi monta kertaa toistettuun riittävän suureen valeeseen*”; sinun on ehdottomasti otettava, kuten Jeesus neuvoi, malka pois omasta silmästäsi.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä. (Matt.7:3–5)

Malkassa on kyse kaksinaismoraalista, yksinkertaisimmillaan tekojen ja sanojen ristiriidasta. Vai kuvitteletko, että Jeesus vuorisäärnassa todella kehotti kuulijoita poistamaan silmistään konkreettisesti näkökykyä haittaavia roskia? Malkahan on katemateriaalin painona pidetty harjalta räystäälle kulkeva halkaistu seiväs. Jeesusko siis muka kehotti kuulijoitaan poistamaan silmistään monimetrisiä seipäitä?

Useimmat meistä eivät kuitenkaan edes ymmärrä, mitä kaksinaismoraali oikein on (varmaan jotain hyvän makuista kotiin kannettua pikaruokaa?), sillä kaksinaismoraalia pidetään ihmisten keskuudessa niin luonnollisena omakohtaisen käyttäytymisen muotona, ettei siihen edes jokapäiväisessä elämässä kiinnitetä lainkaan mitään huomiota. Kaksinaismoraali on kuin tietokonevirus, joka saastuttaa sinut ennen kuin huomaatkaan läpikotaisin! Kaksinaismoralisti ei edes itse käsitä, että hänen puheensa ja tekonsa voisivat olla jotenkin moraalisesti väärä - moitittavia! Kaksinaismoraali tekee ihmisen käytännössä, vaikka hän kuulee, kuuroksi, vaikka hän näkee, sokeaksi ja vaikka hänellä on sydän - sydämettömäksi. Kuten heti kirjasen ensi sivulla jo oli esillä, Vanhasta testamentista löytyykin erinomainen kaksinaismoraalin seurausten kuvaus kohdasta, jossa Jesaja kertoo Jahve Herra Demonin kehottaneen häntä:

Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.' Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään (Jes.6:9)

Herran kehoitus Jesajalle on tosin näennäinen, koska valitut jo ennen kehotusta olivat omaamansa kaksinaismoraalin vuoksi kuuroja ja sokeita - Jahve Herran paaduttamia. Jahve Demoni halusi kehotuksellaan vain ”elvistellä” Jesajalle aikaansaannoksillaan. Kielitoimiston sanakirjan mukaan:

kaksinaismoraali on moraali, joka asettaa erilaisia vaatimuksia eri yksilöille tai ryhmille; yksilön tai yhteisön moraalivaatimusten ja omien tekojen ristiriitaisuudesta, usein = teko-pyhyys, ulkokultaisuus.

Kaksinaismoraalissa ei kuitenkaan ole kuin häviävältä osin kyse yksilön ja yhteisön moraalivaatimusten poikkeavuudesta, kuten Kielitoimiston sanakirjan laatineet kaksinaismoralistit väittävät, vaan nimenomaan yksilön omien sanojen ja tekojen keskinäisestä ristiriidasta. Eikä pelkästään tekojen ja sanojen ristiriidasta, vaan myös siitä, että kohtelee lähimmäistään eri tavoin - valikoi kanssaihmiset hylättyihin ja valittuihin! Eli puhuu, muttei seiso sanojensa takana tai puhuu yhtä, mutta tekee toista - kohtelee eri ihmisiä, lähimmäisiä ja kaukaisia, samoissa tilanteissa eri tavalla ja eri tilanteissa samoin, vastaa lähimmäisen hymyyn hymyllä, mutta iskee ensimmäisen tilaisuuden tullen tikarin hänen selkäänsä. Jakamalla käytöksensä muita kohtaan tekopyhästi ja ulkokultaisesti joko arvostetuksi hyvyudeksi tai hyväksytyksi epäinhimillisyydeksi, kaksinaismoralisti peittää taitavasti jokapäiväisen arki-sen pahuutensa.

Viime kädessä elinympäristömme yhdenmukaistavan vaikutuksen vuoksi käyttäytymissään nöksemme omaksuma kaksinaismoraali tulee esille siinä, että vaikka väitämme ja luulemme rakastavamme, niin emme edes tiedä mitä rakkaus on. Rakkaus sanan väärinkäyttämien sekä rakkauden väärinkäsittäminen ilmenevät erityisesti veljellisen rakkauden käsitteen sisällössä. Tuo veljellinen rakkaus, rakkaus muita kuin ehkä korkeintaan läheisiä ja/tai uskonveljiä kohtaan, on kaikkien kaksinaismoralistien käyttämä kaikkein yleisin piilo, naamio, jolla vältetään paljastamasta henkilökohtainen kyvyttömyys rakastaa, yksilön henkiset tuntevauriot, rakkausanemia. Kirjassaan ”Rakkauden vaikea taito” Erich Fromm kirjoittikin:

Senkaltainen työnjako, jonka tunnusmerkkinä on oman perheensä rakastaminen, mutta tunteettomuus vieraita kohtaan, on ilmaus perustavaa laatua olevasta kyvyttömyydestä rakastaa...

Veljellisen rakkauden takana lymyten on helppo leperrellä tyhjiä sanoja rakkaudesta kuten Paavali 1. Korinttolaiskirjeen 13. luvussa, tekohymyillä kuin poliitikko, jakaa makeisia kilteille lapsille, silittää heidän hiuksiaan ja nostaa heidät syliinsä, harhauttaa äänestäjiä sekä peittää vihamielinen suhtautuminen naapurin kakaroihin, muukalaisiin - näyttää lapsille oivaa omaa esimerkkiä - hymyilemällä!

Kaksinaismoraali onkin koko maapallon yhteisen moraalin läpimätä kivijalka, kaikkialla aivan yleisesti vallalla oleva hyväksytty moraalistandardi. Ja kaksinaismoraali tarttuu vanhempien antaman esimerkin mukaan aina yhä uusiin sukupolviin kuin rusketus aurin-gonottajaan kesähelteellä! Yksilön, joka elää kaksinaismoraalin kehdoissa, on äärimmäisen vaikea päästää irti tutistaan, saati ymmärtää, mitä seurauksia kaksinaismoraali kantaa kohdussaan. Kaksinaismoraalista luopuminen voi jopa olla yksilölle yhtä mahdotonta kuin täplistä luopuminen on leopardille.

Tutkimusten mukaanhan jokainen aikuinen valehtelee kaksi kertaa joka ainoa päivä (Yle 20.10.2012)! Eikä näissä tutkimuksissa edes huomioda kuinka monta kertaa päivässä kaksinaismoraali ohjaa yksilön suoranaista tai alitajuista käyttäytymistä tai mitkä kaksinaismoraalin pohjautuvat arvot määrittelevät kaikkia hänen puheitaan ja tekojaan! Mikäli olet pesunkestävä kaksinaismoralisti, et ymmärrä lainkaan nyt lukemaasi, joten sinun on aivan turha jatkaa tästä eteenpäin tutustumista tästä kirjasesta löytyvän todistusaineistoon Tappajademonista.

Vasta ymmärrettyäsi kaksinaismoraalin ytimen, oivallat, että **Jeesuksen toiminnan, sanat ja käytöksen, erottaa yksiselitteisesti juutalaisten ja myöhemmin sekä kristittyjen että muhamettilaisten käytöksestä nimenomaan se, että Jeesuksen toiminnasta puuttui kokonaan kaksinaismoraali. Jeesus käyttäytyi juuri niinkuin puhui, ei niin kuin muun muassa juutalaiset, kristityt tai muhamettilaiset, jotka pelkästään puhuivat, mutta eivät tehneet:**

Sen tähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee (Matt.23:3)

Jeesuksen tekoja tai käytöstä eivät ”evankelistat” tai apostolit pystyneet ilosanomissaan muuttamaan, mutta hänen suuhunsa nämä ”pyhät” kirjurit sen sijaan pystyivät jälkikäteen istuttamaan oman kaksinaismoralistisen oppinsa saalistaessaan köyhiä ja avuttomia kerittäviä laumaansa. Aina, kun joku ”Herra Demonin palvelija” uskottelee sinulle Nasaretilaisen yrittäneen alistaa jotakuta, tuominneen jonkun tai lietsoneen vihaa, niin kyseessä on moraaliltaan sairas henkilö - kaksinaismoralisti! Kaksinaismoraali on ominaista Vanhassa testamentissa ”valittujen” sekä nimenomaan itse Demoni Jahve Herran käytökselle, puheiden ja tekojen sisältämille ristiriidoille!

Tässä pikatesti moraalillesi: Mitä kuvittelet Jeesuksen oikein sanoneen, kun Matteus väittää Jeesuksen lausuneen:

1) ”***Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat***” (Matt 26:52)

Vai ilosanomassaan saman evankelistan vähän aiemmin aivan saman Jeesuksen väittämä:

2) ”***Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan***” (Matt 10:34)?

Syyllistyykö Jeesus toiminnassaan Matteuksen mukaan kaksinaismoraaliin? Valehteliko Jeesus? Vai valehtelee Matteus? Kertooko 10. luvun jae pikemminkin Matteuksen omaan kaksinaismoraaliin pohjautuvista alitajuisista toiveista?

Oletko koskaan ajatellut, että **molemmat kahdesta erilaisesta, keskenään ristiriitaisesta kuvauksesta voivat olla valetta. Mutta ainoastaan toinen niistä voi olla totta, ei koskaan molemmat** kuten kristityt sokeudessaan kuvittelevat! Tästä seuraa väistämättä se, että ilmeisesti Matteuksen evankeliumista, kuten koko Raamatun tekstistä, suurin osa on täyttä kaksinaismoralistisen maailmakuvan ulostamaa puppua. Toisin sanoen törmäämme Raamattua lukiessa toistuvasti esimerkiksi kahteen sisällöltään vastakkaiseen käytösohjeeseen. Esimerkiksi Herran sanat:

”En minä enää ole teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi viihtyjä.” (Joos.7:12)

ovat täysin päinvastaiset Nasaretilaisen sanoihin:

”Jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette?” (Matt.5:47)!

Ovatko Matteus, Markus, Luukas, Pietari ja Paavali sekä koko kristillinen kirkko kaikkine hännystelijöineen oikeassa ja yksinkö Jeesus sekä Jeesuksen serkut Johannes ja Jaakob valehtelevat? Miksi Uuteen testamenttiin sisältyvät Jeesuksen serkkujen Johanneksen ja Jaakobin valheet? Entä Jahve Demoni? Miksi hän puhuu ensin yhtä ja sitten toista?

Älä sorra äläkä ahdistu muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa (2Moos.22:21)

kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi (luvatun maan kansat) ja sinä voitat ne, niin vihi heidät tuhon omiksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä osoita heille armoa (5Moos.7:2)

Vai antaako Demoni Herra tahallaan valituilleen aina välillä toisilleen täysin vastakkaisia käytösohjeita vain siksi, että hän ensinnäkin harhauttaa kaksinaismoraaliin nojaavalla käytöksellään ja ohjeillaan valittunsa käyttäytymään juuri päinvastoin, kuin heidän todelliset etunsa vaatisivat ja toiseksi, testaa kuinka syvälle valitut ovat uponneet kaksinaismoraalin suohon?

Toinen edellytys totuuden etsijälle on tarkastella muinaisia tapahtumia vailla ennakkoluuloja, -asenteita, -ehtoja tai -käsityksiä, sellaisia kuin vallitseva uskinnollinen lukutapa tai omakohtainen usko, sillä Jeesuksen sanoin uskon sokeuttamat Jahve Demonin seuraajat:

ovat sokeita (sokeain) taluttajia, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin (Matt.23:24)

Sinun on ehdottomasti riisuttava silmiltäsi paradigmojen burkha (yleisesti hyväksytty opipirakennelma) ja katsottava maailmaa vailla hysteerisiä harhoja tai absoluuttisia totuuksia uteliaan avoimin silmin, vailla ainuttakaan ennakkoehtoa, sillä myös ennakkoehtojen umpimuuraamat silmät ja korvat eivät mitään näe tai kuule!

Uskovaisten kanssa on aivan turha yrittää väitellä älyllisesti, sillä he kieltäytyvät uskoonsa vedoten alun alkaenkin kaikesta ajattelutoiminnasta, (ajattelutoiminta edellyttää pohdintoja eri vaihtoehtojen välillä, ellei ajattelulla tarkoiteta yhden mantran ulkolukua), kaiken järjen käytöstä ja luottavat totuutta etsiessään ainoastaan ”juupas eipäs” -luuloon ja kuvitteluun. Mark D. Thompson (Moore Theological Collegien johtaja, Sydneyssä Australiassa, teologian, filosofian ja etiikan osastot) onkin kristittynä aivan varma, että:

Järki muuttuu paholaisen lempihuoraksi, kun se pyrkii toimimaan riippumattomana Jumalan ilmoituksesta.

Tai uskosta sokeutunut teologi Leonhard Goppelt:

Raamatun teksti ei saa perimmäistä merkitystään luonnollisen järjen pohjalta, jonka jälkeen se luetaan uskossa. Se saa aina merkityksensä ainoastaan, kun se luetaan uskon valaiseman järjen pohjalta.

Mutta kuinka uskon läpikyllästämä voi mitään totuutta tutkia Tai yleensäkkään väittää mitään totuudeksi, jos järjenkäyttö on aivotuiminnan tasolla tapahtuvaa ”huoraamista”? Filosofin ja kasvatustieteilijän Tapio Puolimatka paljastaa kirjassaan ”Usko, Tiede ja Raamattu”, että järjen käyttö on sitä paitsi kaikille ihmisille ylipäättään täysin mahdotonta, koska he ovat saaneet syntiinlankeemuksen yhteydessä ”aivovaurion”:

Pelastava usko ei ole mahdollinen pelkästään ihmisen luonnollisten älyllisten kykyjen varassa, koska ihmisen älylliset kyvyt ovat synnin tähden vaurioituneet.

Mutta älä ole huolissasi, tämä kirjanen tekee vihdoinkin tosiksi muinaiset sanat kirjain kirjaimelta:

ja te tulette tuntemaan totuuden ja totuus on tekevä teidät vapaiksi (Joh.8:32)

ELIKÖ JEESUS, VAI ONKO JEESUS VAIN PELKKÄ MYYTTI?

Mutta miksi kristinuskosta ja näistä virsiä veisaavista kristityistä tai muista hihhuleista pitää vielä vaahdota? Kaikkihan meistä tekevät joskus virheitä - eikä vaan? Annettaisiin vaan jo viimein olla, kristitythän, kuten muutkin uskovaiset, ovat kaikki ihan kunnon kansalaisia! Eikö nyt ole itsestään selvää, että koko kristinusko, kuten muutkin uskonnot, rakentuu myyteille ja kertomuksille, jotka eivät kestä kriittistä tarkastelua. Sitä paitsi eihän Jeesus ole edes elänyt!

Talmud, joka on juutalaisten yhteiskunnallisten ja lainopillisten kirjoitusten kokoelma, johon juutalainen laki perustuu, Jeesuksesta käytetäänkin nimenomaan juutalaisten Jahve Jumalaan kohdistetun röyhkeän jumalanpilkan vuoksi (*Te olette isästä perkeleestä*, Joh.8:44 ja *Te teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette*, Matt.23:15), sellaisia peitesanoja kuin *”tuo mies”*, *”tuo nimetön”* ja *”paskiainen”*. Heprean kielen muoto nimestä Jeesus – Yesu – tulkittiin akronyymiksi kiroukselle *’tulkoon hänen nimensä ja muistonsa hävitetyksi’*. Tätä lyhennettä käytetään vielä nykyäänkin juutalaisten keskuudessa äärimmäisenä herjauksen muotona Jeesuksesta. Ei olekaan mikään ihme, että Jeesuksen olemassaolo, koko henkilö, oli juutalaisten mielestä hävitettävä maan päältä!

Sen sijaan ensimmäiset kristityt eivät voineet ”hävittää” Jeesusta vaikenemalla, koska heidän henkilökohtainen aineellisten etujensa ajaminen edellytti ehdottomasti Jeesuksen ja hänen Isänsä olemassaoloa. Ilmeisesti **osa ensimmäisistä kristityistä ei edes käsittänyt Jeesuksen verranneen heidän Herraansa Perkeleeseen ja ne, jotka jotain ehkä ymmärsivät, keksivät uuden hätävalheen entisten päälle: Jeesus muka puhui fariseuksille ja kirjanoppineille (Joh.8) juutalaisten isien perinnäisääntöjen ”Isästä” ja tämän himois- ta (luku ”Seurustelusääntöjen Rikkoja”)**

Suurin osa Jeesuksen ajan historioitsijoista, joiden kirjoituksia on säilynyt, ei kiinnittänyt juuri lainkaan huomiota Lähi-idän tapahtumiin, saati sitten nimenomaisesti Juudeaan muutenkaan. Näin heillä ei olisi välttämättä ollut juurikaan syytä mainita paikallista puolitunteimatonta ”saarnaajaa”, joka toimi julkisesti noin kolmen vuoden ajan ja josta paikallinen valtaväestö halusi myöhemmin vaieta – jopa kieltää koko henkilön olemassaolon. Jeesus ei esiinnykään esimerkiksi Filon Aleksandrialaisen, Seneca vanhemman eikä Plutarkhoksen kirjoituksissa.

Neljän ei-kristillisen historioitsijan kirjoituksissa on kuitenkin kohtia, jotka saattavat mahdollisesti viitata Jeesukseen tai Kristukseen. Nämä ovat roomalaiset Tacitus, Plinius nuorempi ja Suetonius sekä juutalainen Josephus. Nämä kohdat viittaavat kuitenkin yleensä enemmän varhaiskristittyihin kuin Jeesukseen. Tacitus (Annaalit) mainitsee ”Kristuksen” ja antaa yhteenvedon Jeesukseen liittyvistä yleisistä mielipiteistä. Plinius nuorempi mainitsee Kristuksen kultillisen palvonnan kohteena ja Suetonius tekee epäselvän viittauksen henkilöön nimeltä *”Chrestus”*. Merkittävin ei-kristillinen todistus tulee Josephukselta (37–100 jaa.), joka oli ensimmäisen vuosisadan merkittävin juutalainen historioitsija. Hänen yksi tunnetuimmista teoksistaan on 21-osainen juutalaisten historiaa käsittelevä *Antiquities* (Juutalaisten muinaisajat), jonka hän sai valmiiksi vuosien 93 ja 94 välillä. Tästä teoksesta löytyy kaksi selvähköä viittausta Jeesukseen. Merkittävin maininta on katkelma, jota kutsutaan nimellä *Testimonium Flavianum*:

*”Niihin aikoihin siellä eli Jeesus, viisas ihminen, jos häntä voi nimittää ihmiseksi. Sillä hän oli henkilö, joka teki yllättäviä sankaritekoja ja oli sellaisten ihmisten opettaja, jotka iloit-
ten ottivat vastaan totuuden. Hän voitti puolelleen monia juutalaisia ja monia kreikkalai-*

sia. Hän oli Kristus. Kun Pilatus, kuultuaan että häntä syyttivät keskuudessamme korkeimmassa asemassa olevat miehet, oli tuominnut hänet ristiinnaulittavaksi, ne, jotka olivat ensin oppineet rakastamaan häntä, eivät luopuneet kiintymyksestään häntä kohtaan. Kolmantena päivänä hän ilmestyi heille herättynä takaisin henkiin, sillä Jumalan profeetat olivat profetoineet tämän ja lukemattomia muita hämmästyttäviä asioita hänestä. Ja kristittyjen heimo, jota hänen mukaansa sillä nimellä kutsutaan, ei tähän päivään mennessä ole kadonnut.” (Josephus: Antiquities 18.63–64)

Lyhempi niistä kuuluu:

”Hän kutsui koolle Sanhedrinin ja toi heidän eteensä miehen nimeltä Jaakob, sen Jeesuksen veli, jota kutsuttiin Kristukseksi, ja jotakin muita. Hän syytti heitä lain rikkomisesta ja lähetti heidät kivitettäväksi.” (Josephus: Antiquities 20.200)

Toisin sanoen, kun kaikkiaan neljä ei-kristillistä historioitsijaa mainitsee ”Christuksen”, ”Chrestuksen” tai Kristuksen kultillisen palvonnan kohteena, niin Juudeassa on täytynyt tapahtua ajanlaskun alun tienoilla jotakin huomattavasti normaalista poikkeavaa, jotta yhdenkään historioitsijan on yleensäkin ollut syytä tuhлата, vaikka vähänkin mustetta ja mainita varhaiskristittyjen olemassaolo!

Yleensäkin jeesustelu siitä, onko Genesaretinjärven kapinallinen elänyt vai ei, johtuu ennen kaikkea ja nimenomaan Jeesuksen harjoittamasta juutalaisten Jahve Jumalan pilkkaamisesta. Juutalaisten isän, **Jahven ja Perkeleen samaistus** (Joh.8:44), josta yksityiskohtaisemmin hiukan myöhemmin luvussa ”Seurustelusääntöjen Rikkoja”, oli Jeesukselta juutalaisten uskontoa ja maan uskonnollista valtaeliittiä kohtaan paljon raivostuttavampi teko, kuin yksikään kristitty jeesustelija osaa tänä päivänä kuvitella ja samaan hengenvetoon Jeesus samaisti kristittyjen Herran ja Perkeleen! Esimerkiksi juutalaisten Talmudissa mainitaankin Yeshu-nimisen henkilön teloitettuna pääsiäisenä noituuden harjoituksesta ja Israelin eksyttämisestä (Babylonian Talmud: Tractate Sanhedrin: Folio 43a). Vaikka Tanak mainitsee nimenomaan Jahve Herran hallitsevan omiensa eksyttämisen taidon:

Miksi sallit meidän eksyä pois sinun teiltäsi (Jes.63:17)

Rabbiinisissa lähteissä esiintyykin vain muutamia lähinnä poleemisia viittauksia Jeesukseen. Lähteet on suunnattu Jeesukseen kohdistettua messias-uskoa vastaan, mutta ne eivät pyri kiistämään Jeesuksen historiallisuutta. Juutalaisten rabbiinisen kirjallisuuden (Zohar III 282) mukaan:

Jeesus kuoli kuin peto ja haudattiin siihen likaiseen kasaan, johon heitetään koirien, aasi-en, Eesaun ja Ismaelin jälkeläiset sekä kaikki ympärileikkaamattomat ruumiit. Jeesus lähetettiin rabbien moittimisen vuoksi helvettiin, jossa häntä rangaistaan keittämällä häntä kiehuvaan ulosteeseen (Gittin 57a)

Talmudissa jumalanpilkkaaja Jeesuksen nimestä puolestaan tehdään kirjainleikin avulla seuraavanlainen tulkinta: (ISCHU=) Immach SCHemo Uezikro eli: ”Pyyhittäköön Hänen nimensä ja muistonsa pois”. (Maiene ieschua, fol 66 b.) Juutalaiset eivät yleensä käytäkään Jeesuksesta sanaa Jeschua, vaan Isschu, joka tarkoittaa ”kirousta”.

Kristinuskon synnystä esitetyn myyttiteorian ongelmia ovat muun muassa ne, etteivät myyttiteorian kannattajat ole esittäneet perusteltua vaihtoehtoista teoriaa evankeliumitradition

synnylle ilman kiinnekohtaa historiallisen henkilön elämään, sekä se, ettei myyttiteoria selitä, miksi evankeliumien kuvauksissa on niin paljon eroja: jälkikäteen tietyn ideologian vahvistukseksi kirjoitetut tekstit olisivat todennäköisesti olleet yhtenäisempiä! Uuden testamentin ristiriitaisuudet selittävätkin sen, että Nasaretilainen itse ja hänen sanansa herättivät voimakkaan ristiriitaisia mielipiteitä tuolloin Rooman valtakunnan hallitsemassa Juudeassa vallinneessa Tanakiin (Toora, Nevi'im ja Ketuvim) perustuvassa uskonnollisessa ilmapiirissä! Mutta hämmästyttävintä on se, että me kyllä aivan yleisesti hihittää naureskelemme kristittyjen saduille Betlehemistä, neitseestä navan kautta syntyneestä Vapahtajasta, Itämaan tietäjistä ja viattomien lasten massamurhasta mutta me, niin uskovat kuin uskontoa ylenkatsovatkin, emme koskaan vaivaudu etsimään vastausta, syytä sille miksi nämä sadut sekä evankeliumien väliset ristiriitaisuudet ovat syntyneet?

Ja ennen kaikkea, mitä helvettiä noin 1990 vuota sitten tapahtui Rooman valtakuntaan tuolloin kuuluneissa Galilean, Samarian ja Juudean maakunnissa?

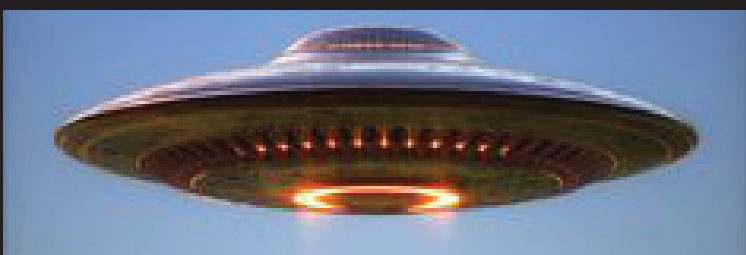
OVATKO KRISTITYT HYVIÄ IHMISIÄ?

Totta tai tarua mutta me olemme kristittyjä ja vaikka emme olisikaan, niin me kaikki olemme saaneet kristillisten kasvatusohjeiden mukaisen kaksinaismoraaliin perustuvan kasvatuksen. Länsimainen kulttuuri on niin kristinuskon ja kaksinaismoraalin läpisaastuttamaa, että ateistitkin kasvattavat lapsensa pääpiirteissään aivan samoin menetelmin kuin ääriuskonnolliset fundamentalistit. Aina ja kaikkialla yhteiskunnassamme törmäätkin "esimiesten" ja vanhempien harjoittamaan, enemmän tai vähemmän läpinäkyvään kaksinaismoraaliin, kyvyttömyyteen näyttää muille yksilöille, kuten lapsille itse omaa esimerkkiä, elää ja toimia omien opetustensa ja neuvojensa, puheidensa mukaan.

Me pidämme kristittyjä hyvinä ihmisinä ja kristinuskoa hyväntahtoisena aatteena. Meille ei ole tullut mielenkään, että emme olisi hyviä ihmisiä kohdellessamme lapsiamme ja lähimmäisiämme kristillisten kasvatusohjeiden mukaan, että me voisimme tehdä ylipäättään mitään pahaa. Ei, vaikka Kuivan Autiomaan Tappajademonin seuraajien, kristittyjen harjoittama massamanipulaatio, joka röyhkeässä taitavuudessaan sekä säälimättömässä määrätietoisuudessaan, saa kaikki propagandaa harjoittavat tahot, jopa natsit, näyttämään avuttomille aloittelijoille. Mikään muu manipulaatio ei ole koskaan teurastanut ainakin yli 230 miljoonaa pakanaa, kiduttanut ainakin yhtä montaa harhauskoista, pystynyt lamaannuttamaan maapallon asukkaiden ajattelukykyä, muuttamaan heidän moraalikäsitystään niin täydellisesti, että vaikuttaa aivan sille, kuin kunkin yhteiskunnan jäsenten älykkyysosamäärä ei ylittäisi edes heidän oman ruumiinlämpötilansa tasalle.

Kristityt ovat aina olleet ja ovat tuhon kättilöitä! Esimerkiksi Yhdysvaltain presidentti George W. Bush kertoi Sharm el-Sheikhissä heinäkuussa 2003 BBC:n haastattelussa saaneensa kehotuksen Jumalalta lähteä sotimaan Irakissa ja Afganistanissa. Britannian pääministeri Tony Blair puolestaan kertoi tv-show'ssa (ITV1 chat-show Parkinson 4 maaliskuuta 2006), että hän sai omatuntonaan ohjausta ennen Irakin sotaan lähtöä. Blairin omatuntoa ohjasi kuulemma sama Jumala kuin Bushinkin. Eli Irakin sodassa kyse oli öljykenttien anastuksen ohella, yllätys, yllätys – kristittyjen Demoni Herransa ja tämän Messias-Pojan sekä Pyhän Hengen ohjaamina suorittamasta ristiretkestä muslimien pään menoksi. Mutta oliko Jeesus-poika todella tämän Kuivan Autiomaan Tappajademoni Herran kolmas persoona?

Kristityhän väittivät ja yhä edelleen väittävät ilman ainuttakaan todistetta, että Jeesus on Kuivan Autiomaan Tappajademonin alun perin valituilleen lähettämä Messias, jonka valitut sittemmin hylkäsivät ja ristiinnaulitsivat – paisi väittäjien omia henkilökohtaisia etuja palveleva oma sana. Vielä tänäkin päivänä kaikki maailman kaikki 2,5 miljardia kristittyä uskoo Raamatussa kerrottuun riittävän isoon valheeseen. Valheeseen nimeltä Uusi testamentti, joka on rakennettu niin, että kaksinaismoraaliin pohjautuvasta Vanhasta testamentista (Tanak) löytyvillä valikoiduilla "lainauksilla" höystetyt "muistelmät" eli evankeliumit ja Vanhan testamentin profeettojen messiasennustukset, joista nuo "höystöt" oli pääasiassa poimittu, tukevat ja täydentävät vuoron perään toisiaan sekä omia näiden pohjalta tehtyjä mielikuvitukseen pohjautuvia johtopäätöksiä. Kun taas kaikesta siitä Vanhan testamentin aineistosta, joka on ristiriitainen tai sopimaton, jopa vastakkainen valheesta muovattuun totuuteen nähden, vaietaan tai se peitetään kiertoilmauksin, ellei puheenaihetta jopa kokonaan vaihdeta! Vaikka niin valheista kuin kiertoilmauksistakin on itse Raamatussa olemassa kirjalliset todisteet! **Eikö kristittyjen käytös muka täytä kaikkia rikoksen ihmisyyttä vastaan tunnusmerkkejä?**

These lines are written to convey the MESSAGE...

Believe.

*Things more horrible
than war*

*Things out of the tales
Great beasts*

Creatures are going to take a face from ancient gallery!

James Douglas Morrison

*"A man searching for paradise
lost can seem a fool to those who
never sought the other world."*

James Douglas Morrison

9 789528 083689

Liskokuninkaan harhautustarkoituksessa ihmiskunnalle kehittämän roolihahmon, Jahve Herran, Kuivan Autiomaan Tappajademonin seuraajien, kristittyjen uskonnollinen oppi, kristinusko kiteytyy kirjan seuraavissa luvuissa ydinkohdiksi tiivistettyinä. Raamatun sisältämät valheet ja kaksikasvoisen Jahve Herran sadistinen luonne paljastetaan Raamatun omista teksteistä löytyvin suurin kirjallisin todistein sekä tapahtumin. Raamatun valheelisesta sisällöstä jatketaan kristittyjen näistä ”pyhistä” teksteistä sepittämiin erilaisiin tulkintoihin, kuvitelmiin, jopa perättömiin satuihin. Jahve Demonin ja hänen seuraajiensa toimintaa tarkastellaan myös yhteiskuntatieteellisestä (historia, psykologia, sosiologia ja kasvatusta) näkökulmasta! Kirjassa tuodaan esille yhteiskuntaamme riivaavan väkivallan perimmäinen syy - judeo-kristillinen uhkaan ja lupauksiin nojaava kasvatusta!

Lopuksi sekä Raamatusta, että kristittyjen teksteistä löytyvien todisteiden pohjalta tarkastellaan muita maapallolla esiintyviä, laajojen kansanjoukkojen ”absoluuttisina totuuksina” pitämiä, uskonnollisia ja niiden kaltaisia ”oppeja” - harhakäsityksiä. Viimeiseksi sukellaan (luvut ”Täydellinen antautuminen” sekä ”Strange Days”) sisätämiin apokalyptisiin painajaisiin.

Ja mikä oleellista, tämä kirjanen vastaa yksiselitteisesti kysymyksiin: Miksi nämä sadut ovat oikein syntyneet ja mitä Liskokuningas aikoo?